

Důvody proč mít v Brně ulici Václava Havla:

1. Václav Havel je celosvětově uznávaným a oceňovaným dramatikem, jehož hry jsou už od šedesátých let uváděny na předních světových divadelních scénách. K Brnu měl blízkých vztah mimo jiné díky Divadlu Husa na provázku, které postupně uvedlo šest inscenací podle jeho textů. Díky dramaturgické iniciativě Petra Oslzlého napsal Václav Havel už v druhé polovině osmdesátých let hru *Zítřka to spustíme*, která se stala součástí scénického časopisu Divadla na provázku a HaDivadla *Rozrazil 1/88 (O demokracii)* a která měla v Brně premiéru 21. října 1988 – tehdy ovšem jméno autora nesmělo být uvedeno. Divadlu Husa na provázku dedikoval Havel i svůj poslední divadelní text *Pět tet*. Byl nejen častým návštěvníkem představení Husy na provázku i HaDivadla, ale také se účastnil celé řady diskusí s diváky (cyklus takových debat byl pojmenovaný *Kabinet Havel*), jejichž cílem a smyslem bylo pojmenovávat hodnoty, na nichž by měla stát naše společnost.
2. Václav Havel se v období takzvané „normalizace“, která následovala po okupaci naší země v srpnu 1968, postupně stal vůdčí osobností opozice vůči režimu, který dosadily sovětské tanky. Jako jeden z mála se nebál pojmenovat skutečný stav věcí a důsledně varoval před devastujícími důsledky lživé a nesnášenlivé ideologie tohoto režimu zejména na mravní život našeho národa. Vyjádřil to například v otevřeném dopisu Gustávu Husákovi, stejně tak jako jeden z klíčových iniciátorů *Charty 77*. Režim se mu za to pomstil několikaletým a opakujícím se vězněním i dlouhou řadou dalších sankcí. Havel přesto ve své soustavné kritice negativních společenských jevů neustal a pojmenovával je ve svých pronikavých esejích, člancích i studiích. Díky svým aktivitám a opoziční činnosti výrazně přispěl k pádu uvedeného režimu v listopadu roku 1989.
3. Jako prezident republiky se stal jak symbolem demokratizační proměny společnosti, tak také významnou mezinárodní autoritou uznávanou a respektovanou v celém demokratickém světě. Zejména díky jeho osobnosti a autoritě se naše země brzy zařadila do společenství svobodných a demokratických zemí. Svým důrazem na mravní a duchovní rozměr našich životů se stal partnerem v dialogu takových osobností, jakými byli či jsou papež Jan Pavel II., Dalajláma nebo Elia Wiesel, stejně tak jako vzorem pro generaci mladých lidí. Byl člověkem, který vrátil do našich srdcí naději.

Ze všech těchto důvodů se mi jeví nemístné dělat ankety o tom, zda po Václavu Havlovi pojmenovat brněnskou ulici v bezprostřední blízkosti divadla, které měl rád a které si naopak vážilo jeho. Takovéto pojmenování považuji za věc zcela samozřejmou a jsem přesvědčený, že to bude poctou pro město Brno. Nebo snad chceme opět otevírat prostor nesnášenlivosti a demagogii?

Prof. PhDr. Josef Kovalčuk,
vysokoškolský pedagog

